

Andragendet er saalydende:

„S mange Aar har jeg havt Bedligelighedsarbeidet ved Amtmandsboligen i Hjørring, og i Finansaaaret 1881—82 udførte jeg en stor Del Forandringer og tillagde forskjellige Materialier og, omtrent ved den Tid Arbeidet var færdig, indgav jeg Regninger til Bygningsinspektør Professor Walter i Aarhus, der saavel ved Bygningsarbeidet det nævnte Finansaar som de foregaaende Aar havde overdraget mig Udførelsen af Arbeidet med Indkjøb af Materialier m. v. I 1882 indgav jeg mine Regninger til Professor Walter for Arbeidets Udførelse med Tillæg af Materialier, der nøiagtig specificeret opløb til 1,726 Kr. 29 Ø., men jeg fik kun anvist 1,452 Kr. 29 Ø., og fik altsaa til Gode 274 Kr., hvilket Beløb jeg først hos Bygningsinspektøren og senere hos Indenrigsministeriet har begjæret anvist, men da Professor Walter, forinden jeg havde faaet anbragt nogle af mig indkjøbte Dørvriere og andre ubetydelige Gjenstande, tog Arbeidet fra mig, saa beholdt jeg disse Ubetydeligheder, der vare indførte paa de indgivne Regninger, og af denne Grund nedsatte jeg min Fordring til 257 Kr. 26 Ø. I Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 21de Februar 1883, der her vedlægges, anføres som Grund for, at jeg ikke har faaet Mere end de 1,452 Kr. 29 Ø. anvist, at det ved det optagne Syn er befundet, at jeg kun har udført Arbeidet for de 1,452 Kr. 29 Ø., og maa det bemærkes, at jeg ingenfinde har været tilfaldt for at varetage mit Liv ved noget Syn, eller har kunnet faae paavist, hvilke Arbeider eller Materialier der vare urigtig opførte i mine specificerede Regninger, da jeg, hvis noget Saadant var sket, kunde have oplyst, at Alt var opfyldt i Henhold til mine indgivne Regninger. Efter at jeg, som forannævnt, havde erholdt Ministeriets fornævnte Skrivelse, androg jeg atter hos Ministeriet om at faae Restbeløbet 257 Kr. 26 Ø. anvist og paaviste det Urigtige ved, at jeg skulde taae et saa stort Beløb, men jeg erholde derpaa den 21de Mai 1885 vedlagte Svarskrivelse, der indeholder, at det maatte have sit Forblivende ved Ministeriets Resolution af 21de Februar 1883, ved hvilken Sagen havde fundet sin endelige Afgjørelse. Jeg har dog, efter at have erholdt det nævnte Svar, andraget hos Ministeriet om at faae mit Tilgodehavende anvist og fordret Oplysning om Grunden, hvorfor dette ikke er sket; men herpaa fik jeg kun vedlagte Svar af 20de Januar 1886, ved hvilket det tilkjendegives mig, at yderligere Andragender ville blive henlagte. Derefter har jeg i Efteraaaret 1886 sendt Hans Majestæt Kongen en Ansøgning om, at jeg, som Uformuende, maatte tilkjendes mit Tilgodehavende, men jeg maa antage, at denne Ansøgning er sendt Indenrigsministeriet, som maa have henlagt Ansøgningen. Da jeg i høi Grad er forurettet ved Indenrigsministeriets afgivne Resolutioner, og jeg ikke kan evne at retslig Bet i indtale min Fordring, saa tillader jeg mig herved underdanigst at andrage hos Rigsdagens Folkething, om dette gunstigt vil forhjælpe mig til min Ret i den fornævnte Henseende, og bemærkes, at jeg, hvis en Underjøgelse eller et Syn i min Overværelse kunde blive optaget, endnu vil kunne paavise, at jeg har det fornævnte Beløb til Gode.“

Andragendet er taget tilbage af Indbringeren.

79. Fra Enken efter Oversergent ved Tøihusafdelingen P. Chr. Lund, Thalia Lund af Kjøbenhavn om en Understøttelse. (Indbragt den 11te Marts 1887 af Folkethingmanden for Ribe Amts 3die Valgfreds, Busk).

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Enke Thalia Lund tillader sig allerærbødigst at ansøge den høie Rigsdag om at maatte blive tilstaaet en aarlig Understøttelse begrundet paa min egen og min Datters svage Helbred. Til Støtte for min Ansøgning tillader jeg mig allerærbødigst at anføre, at jeg har lidt af et meget svageligt Helbred i mange Aar, hvilket er blevet daarligere ved Overanstrengelse under min afbøde Mandes fleraarige sygelige Tilstand, at vor Datter Ida Florentine Lund, født den 11te April 1869, fra sit 3die Aar har lidt af et svageligt Ben, der yderligere forværredes ved et uheldigt Fald paa Gulvet i April Maaned 1886 saa at hun nu vistnok for Ikedse kun kan bevæge sig fra Sted til andet ved Stof og Andres Hjælp. Da jeg for at besfride Udgifter i Hjemmet har maattet hjælpe til ved Haandarbeider har dette yderligere anstrengt mit svagelige Helbred, saa at jeg nu efter Lægens Raad helst skulde afholde mig fra dette Arbeide, for at ikke værre Følger heraf skulde fremkomme. Da det maa falde mig meget besværligt at erhverve det daglige